

[Hauch.]

Tidspunkt er strandet, lader sig heller ikke tilsløre eller bortforklare. Inden for den Gruppe, som jeg har den Ære at tilhøre, har vi den Opfattelse, at Konverteringen kunde have været gennemført, dersom Regeringen for Alvor havde villet det; Forholdene var lagt til Rette gennem Forhandlinger, saa Gennemførelsen kunde have fundet Sted, om den tilstrækkelige Vilje fra Regeringens Side havde været sat ind. Rigsdagens fire store Partier stod bag ved Regeringen i Ønsket om at faa Sagen ført igennem, og man var villig til sammen med Regeringen at finde Vejen, der førte til Maalet; men man afviste Sammenkædningen med en Række Spørgsmaal, som var selve Konverteringssagen uvedkommende, eller som var rent periferiske sammenlignet med selve Hovedsagen. Det er yderst beklageligt for Erhvervslivet som Helhed og først og fremmest for Landbruget, at man endnu ikke er naaet til Ende med denne Sag. Den Rentelettelse, som Konverteringens Gennemførelse direkte kunde give f. Eks. Landbruget, var vel i sig selv ikke særlig stor, naar man beregnede den ud fra den Forudsætning, at Maalet for de stedfundne Bestræbelser i de sidste Par Aar var at fastlægge 4 pCt. som højeste Rente-ydelse for Realkreditpapirer i Landbrugs-ejendomme, men man maa ved Bedømmelsen af denne Sag ikke overse den indirekte Betydning for Landbruget og for hele Erhvervslivet, som Konverteringen gennem Forandringer i Renteniveauet kunde faa paa Driftsomkostningerne i de produktivt arbejdende Erhverv her i Landet. Det er ganske klart, at man her stod over for Konverteringsspørgsmaalets største økonomiske Betydning for Erhvervslivet som Helhed.

Det er derfor ogsaa min Opfattelse, at man i det Udvalg, som jeg ved Forhandlingernes Slutning er sindet at stille Forslag om at nedsætte til Behandling af Sagen, nøje maa undersøge Mulighederne for at finde Udveje til, at den frivillige Konvertering af Landbrugets Kreditpapirer igen kan komme i Virksomhed. Vi erkender med Beklagelse, at den store Konverterings, jeg tør maaske sige pludselige Gennemførelse maa siges at være strandet, men vi vil dog inden for vor Gruppe bevare Opfattelsen af, at det er muligt at komme i Forhandling om en Ordning, hvorved Fortsættelsen af Konverteringen af Landkreditpapirerne, som fra Regeringens Side er standset — ganske uforstaaeligt for øvrigt, men det er den jo —, kunde komme i Gang

igen. Vi indser meget vel Vanskelighederne ved paa ny at optage selv den begrænsede Opgave, som jeg her har peget paa, og vi er ganske klar over, at den voksende Spændvidde, jeg kunde sige: den næsten daglig voksende Spændvidde mellem 4 pCt.s og højere forrentede Realkreditpapirer gør Opgaven yderligere vanskelig. Til Trods herfor bør man dog i det kommende Udvalg gøre endnu et Forsøg paa at finde Vej frem i denne Sag. Denne Opfattelse har vi i hvert Fald, og jeg ønsker at give Udtryk for den her. Men skal man naa noget, maa man naturligvis ville det, og jeg maa indrømme, at naar jeg har gennemgaaet Referatet i Rigsdagstidende af den Forhandling, der har fundet Sted i Folketinget ved Sagens anden Behandling, saa savnes der i al Almindelighed ikke Udtryk for Vilje, for Villighed, alle har villet det, men paa det høje Ministeriums Evne til at omsætte al denne Velvilje til positiv Handling har det øjensynlig skortet. Derfor er det heller ikke paa Forhaand sandsynligt, at der paa dette Omraade kan komme et Resultat ud af Forhandlingerne her i Landstinget, selv om jeg tør henvise til, at slikt er sket før paa Omraader, hvor det ikke har været muligt i det høje Folketing at naa et Resultat.

Det mest nedslaaende i Referatet af Forhandlingerne i Folketinget er en Udtalelse af den højtærede Statsminister, hvor Statsministeren, Sp. 3850 i Fortrykket angaaende Konverteringens Gennemførelse, siger, at Konverteringen er en Sag, som i et Par Aar er blevet pustet op til ganske eventyrlige Dimensioner. Denne Udtalelse lader ikke formode, at den højtærede Statsminister har den rigtige Forstaaelse af Rentesaenkningens Betydning for Erhvervslivet, hvilket er en meget kedelig Ting med Henblik paa de foreliggende Muligheder for et Resultat af de Forhandlinger, der skal finde Sted i det høje Landsting. Forhaabentlig skal den højtærede Statsministers her anførte Udtalelse ikke tages alt for alvorligt. Jeg tillader mig i hvert Fald at gaa ud fra, at den ikke er Udtryk for Uvilje. Jeg hørte ikke Udtalelsen, og jeg er derfor ikke klar over, om den højtærede Statsminister nikkede ned til sin Indenrigsminister, da han fremsatte denne Udtalelse. Dersom han gjorde det, vilde jeg maaske bedre have forstaaet den og anse mig for berettiget til at lægge mindre ind i den med Hensyn til Realitetsmulighederne, end jeg ellers vilde være tvunget til.

Viser det sig, at Konverteringen helt maa opgives, undgaar Erhvervslivet desværre ikke at komme ud i betydelige Vanskelighe-